

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda, v právní věci žalobce **KIMEX CASINO, a.s.** se sídlem v Paskově, Mitrovická 37, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 31, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2014, č. j. 8695/14/5000-26000-703694, ve věci uložení pokuty za provozování loterie nebo jiné podobné hry,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 31. 3. 2014, č. j. 8695/14/5000-26000-703694, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu ze dne 16. 1. 2014, č. j. 10867/14/4000-49100-050272, kterým byla žalobci podle ust. § 48 odst. 1 písm. c) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o loteriích) uložena pokuta ve výši 100.000 Kč za porušení ust. § 17 odst. 9 téhož zákona, když dne 11.2.2013 nezabránil vstupu do prostoru herny v restauraci Johny v Bílině osobě mladší 18 let.

V podané žalobě žalobce vymezil tyto žalobní body:

- 1) Správní řízení bylo správním orgánem zahájeno neoprávněně a v rozporu se zákonem, neboť žalobce se nedopustil ani jednoho skutku vyjmenovaného v § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích. Žalobce zdůraznil obecnou právní zásadu, jež se uplatňuje ve správním řízení obdobně jako v řízení trestním, a to že nelze rozšiřovat okruh zákonem taxativně stanovených jednání, za něž lze uložit sankci (*nulum crime sine lege, nulla poena sine lege*)
- 2) Nezákonný postup správního orgánu, jelikož žalobci respektive provozovatelům herních zařízení není uložena povinnost kontrolovat zařízení a bránit vstupu do heren osobám mladším 18 let. Adresáty ustanovení § 17 odst. 9 zákona o loteriích zakazujícího vstup do herny osobám mladším 18 let jsou zájemci o hru a nikoli provozovatelé herních zařízení. Žalobce zdůraznil, že mu nemůže být uložena objektivní odpovědnost za protiprávní jednání nezletilých osob, které porušily zákaz vstupu do heren.
- 3) Nesprávný postup správního orgánu, protože pokud by žalobce připustil, že právní úprava je v tomto ohledu nejasná, je správní orgán povinen šetřit práva žalobce a vykládat nejasnou právní úpravu v jeho prospěch.
- 4) Nedostatečně zjištěný skutkový stav věci, ze kterého správní orgán vycházel. Žalobce namítl neprovedení výsledku obsluhy, mladistvé a dalších svědků-v té době přítomných hostů. Správní orgán dospěl na základě nedostatečně a neúplně zjištěných skutkových okolností k nesprávným závěrům, které nejsou dostatečně podloženy důkazy. Žalobce současně poukázal na věk mladistvé v době návštěvy provozovny, a to 17 let a 3 měsíce a taktéž na to, že je matkou dětí, a tudíž správním orgánem zmiňovaná společenská škodlivost je jistě menší, než by byla u osoby mladší.
- 5) Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro neodůvodněnost výše uložené pokuty.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl:

K bodu 1 žaloby) Žalovaný odmítl žalobcův rozbor ust. § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích. Podle přesvědčení žalobce by možnost udělit sankci za porušení zákazu vstupu nezletilých osob do prostoru herny musela být v ust. § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích výslovně uvedena, a to obdobně, jak je tomu v případech pod písmenem b) výše, tj. tato možnost by musela být v zákoně o loteriích explicitně uvedena s odkazem na příslušné ustanovení § 17 odst. 9 zákona o loteriích. Pokuta byla žalobci uložena nikoliv výlučně z důvodu porušení zákazu adresovaného žalobci, ale zejména slovy zákona o loteriích, jako důsledek provozování loterie v rozporu se zákonem o loteriích.

K bodu 2 žaloby) Žalovaný považuje za zásadní neomezovat se pouze na problematiku adresátů ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích a ukládání sankce čistě za porušení zákazu směřovaného vůči žalobci, neboť pravidla chování obsažená v ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích je nutno vnímat v širších souvislostech. Na označené zákonné ustanovení je třeba pohlížet ve dvou rovinách. Ve své ryzí podobě nepředstavuje nic jiného než obsahové vymezení pojmu „herna“ a definování základních znaků charakterizujících provozovnu mající statut herny, čímž má být zajištěno jednotné užívání tohoto pojmu. Sekundární účel ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích spočívá v povinnosti zajistit dodržování všech provozních podmínek stanovených pro herny, a to včetně zajištění dodržování

zákazu přítomnosti osob mladších 18 let v herně. Proto je žalobce nepochybně adresátem vlastní povinnosti zabránit vstupu mladistvých osob do herny.

K bodu 3 žaloby) Žalovaný v posuzované věci neidentifikoval žádnou právní normu, která by vykazovala takovou intenzitu nejasnosti, že by žalovaný musel zvažovat vícero srovnatelně přesvědčivých výkladů, kdy by na jedné straně stál výklad svědčící čistě pro žalobce a na druhé straně výklad opačný nezasahující do práv jiných osob. Smyslem a účelem právní regulace provedené zákonem o loteriích je povolovací princip, který je zásadním vodítkem při aplikaci a interpretaci jednotlivých ustanovení zákona o loteriích. Zájmem zákonodárce je regulace podnikání v oblasti loterií. Základní zásadou, jež se prolíná zákonem o loteriích, je zásada prevence. Žalovaný uvádí, že je mu znám rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 11.6.2014. č.j. 5 Afs 88/2013-41, v němž NSS dospěl k závěru, že adresátem ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích vymezené slovy „do herny je zákaz vstupu osobám mladším 18“ není provozovatel loterií, nýbrž nezletilé osoby. Při detailním seznámení s tímto rozsudkem však žalovaný došel k závěru, že v nyní projednávaném případě sankcionoval žalobce, jak již bylo uvedeno výše, nikoli pouze z pohledu porušení určitého zákazu žalobcem, nýbrž za provozování loterie v rozporu se zákonem o loteriích, když žalobce provozoval loterie při současném nedodržení podmínek plynoucích z tohoto zákona pro herny (tedy v přítomnosti osoby mladistvé).

K bodu 4 žaloby) Žalovaný setrval na právním názoru uvedeném v napadeném rozhodnutí na stranách č. 12 až 14 a zdůraznil, že argumentace žalobce pomocí domnělých rozporů mezi opatřeními výpověďmi a vyjádřením mladistvé není způsobilá zvrátit úsudek o deliktním jednání žalobce. Žalobce totiž nepopírá, že v průběhu kontroly byla v herně přítomná mladistvá, přičemž současně nedošlo k přerušení provozování herních zařízení. Prokázání těchto skutečností je přitom samo o sobě dostačující pro naplnění znaků skutkové podstaty deliktu, za jehož spáchání byla žalobci uložena pokuta.

K bodu 5 žaloby) Žalovaný odmítl tvrzení žalobce o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o pokutě, neboť odůvodnění výše uložené sankce je obsaženo na stranách 8-11 prvostupňového rozhodnutí, přičemž žalobce zcela nepochybně porozuměl úvahám, jakými byl správní orgán I. stupně veden při stanovení výše pokuty, neboť výši sankce v odvolání nenapadl. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobce v replice ze dne 13. 11. 2014 uvedl, že nesouhlasí s argumentací žalovaného uvedenou ve vyjádření a setrval na svých žalobních tvrzeních.

Žalovaný ve vyjádření k replice žalobce ze dne 21. 1. 2015 setrval na svých závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce provozuje hernu Johny na adrese Teplická 464/150, Bílina (dále jen „herna“) dle zákona o loteriích na základě

rozhodnutí Ministerstva financí ze dne ze dne 27. 11. 2008, č. j. 34/95122/2008, ze dne 2. 6. 2009, č. j. 34/45821/2009 a ze dne 3. 6. 2009, č. j. 34/45819/2009. V herně byla dne 11. 2. 2013 prováděna běžná hlídková činnost dvěma strážníky Městské policie Bílina J.C. a J. R. Na základě upozornění obsluhy byla v herně zjištěna přítomnost mladistvé osoby Š. D., nar. X. O zjištěných skutečnostech byl dne 13. 2. 2013 městskou policií sepsán úřední záznam a oznámení o jiném správním deliktu, jež byly zaslány Ministerstvu financí v Praze, které dopisem ze dne 10. 4. 2013 postoupilo podnět Specializovanému finančnímu úřadu, odboru státního dozoru, jakožto příslušnému správnímu orgánu I. stupně (dále jen správní orgán I. stupně). Správní orgán I. stupně zaslal dne 24. 5. 2013 městské policii žádost o doplnění vysvětlujících informací. Přípisem ze dne 29. 5. 2013 městská policie sdělila, že strážníci dne 11. 2. 2013 prováděli v herně běžnou hlídkovou činnost a obsluha je herny telefonicky nekontaktovala. Správní orgán I. stupně dále požadoval doplňující informace od nezl. D., a to prostřednictvím dvakrát zasláné a nepřevzaté žádosti ze dne 19. 6. 2013, č. j. 250701/13/4000-49100-800233. Oznámením ze dne 26. 9. 2011, č. j. 441852/13/4000-49100-050272 bylo zahájeno řízení o správním deliktu. Žalobce ve vyjádření ze dne 25. 11. 2015 namítl skutečnosti obdobné žalobním bodům. Správní orgán I. stupně předvolal ke svědecké výpovědi strážníky městské policie J.C. a J. R., o čemž vyrozuměl žalobce. Svědek J.C. ve své výpovědi ze dne 8. 10. 2013 uvedl, že mladistvá nehrála, ovšem nacházela se přímo v prostoru určeném pro výherní hrací zařízení. Dále uvedl, že obsluha herny je požádala o vykázání několika osob z herny. Svědek J.R. ve výpovědi z téhož dne uvedl, že mladistvá nehrála, ale stála za vstupem do herny. Dále vypověděl, že obsluhou byli požádáni o vykázání několika osob ihned po vstupu do restaurace. Ke svědecké výpovědi byla předvolána také Š. D., a to předvoláním ze dne 24. 10. 2013, č. j. 463955/4000-49100-050287, o čemž byl žalobce vyrozuměn dopisem ze dne 6. 11. 2013. Svědkyně se k výsledku dne 11. 11. 2013 nedostavila, ovšem dodatečně se omluvila písemností ze dne 13. 11. 2013, jež s ní ve spolupráci sepsala sociální pracovnice a v níž uvedla, že dne 11. 2. 2013 v herně Johnny byla, na výherních automatech nehrála, pouze se dívala na svého přítele a žádné alkoholické nápoje neužila. Na základě zjištěných skutečností správní orgán I. stupně vydal dne 16. 1. 2014 prvostupňové rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ust. § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží finanční úřad právnické nebo fyzické osobě, která bez povolení, které by bylo oprávněno vydat ministerstvo, provozuje nebo organizuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru, nebo ji provozuje v rozporu s tímto zákonem nebo poruší zákaz stanovený v § 1 odst. 5 nebo § 4 odst. 10.

Podle ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích věty třetí do herny je zákaz vstupu osobám mladším 18 let.

K žalobnímu bodu 1): Krajský soud nesdílí názor žalobce, že správní řízení bylo zahájeno neoprávněně, neboť se žalobce nedopustil žádného ze skutků vyjmenovaných v § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích. Podle výroku I rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla žalobci uložena v souladu s ust. § 48 odst. 1 písm. c)

zákona o loteriích pokuta, a to za porušení ust. § 17 odst. 9 téhož zákona. Dle správním orgánem I. stupně vymezené skutkové věty se žalobce dopustil porušení ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích tím, že konkrétního dne a v konkrétním čase nezabránil vstupu do prostoru herny osobě mladší 18 let, čímž byl porušen zákaz vstupu této osobě do herny. Uvedený výrok podle názoru krajského soudu plně odpovídá právní úpravě obsažené v § 48 odst. 1 písm. c), a to ve vymezení „*provozuje nebo organizuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru...v rozporu s tímto zákonem...*“ Tato zákonná formulace vymezuje blíže neurčenou množinu skutků, jichž se může odpovědná osoba dopustit a pro něž je společné pouze to, že představují rozpor s některým ustanovením zákona o loteriích. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že osoba mladší 18 let se v herně, a to v místnosti s provozem hracích automatů, zdržovala. Tuto skutečnost potvrdili nejen strážníci městské policie ve svých svědeckých výpovědích, ale také sama mladistvá Š. D. v písemném vyjádření zaslaném prvostupňovému správnímu orgánu. Ani žalobce žádným způsobem tuto skutečnost nerozporoval. Skutkový stav byl tedy postaven najisto a nelze než konstatovat, že žalobce jako povinná osoba provozoval hernu v rozporu se zákonem, když porušil zákaz stanovený § 17 odst. 9 věty třetí zákona o loteriích, tj. zákaz vstupu osobám mladším 18 let do herny. Žalobcovu argumentaci rozsudkem NSS ze dne 11.6.2014 č.j. 5 Afs 88/2013-41 krajský soud neshledal přílehavou, neboť v označené právní věci se jednalo o posouzení naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 17 odst. 8 a odst. 10 zákona o loteriích a NSS své závěry založil mj. na nedostatečně provedeném dokazování ve vztahu ke skutku, který byl stěžovateli přičítán. V posuzované věci, jak již bylo shora uvedeno, je situace odlišná v tom, že žalobce byl sankcionován za jiný skutek (§ 48 odst. 1 písm. c) ve vztahu k ust. § 17 odst. 9 zákona o loteriích) a o skutkovém stavu není ve věci sporu. Krajský soud při svém rozhodování zohlednil závěry plynoucí z rozsudku NSS ze dne 14.11.2011 č.j. 5 Afs 26/2011-86, v němž NSS dovodil, že provozovatel loterií a jiných podobných her musí učinit taková opatření, aby se osoby mladší 18 let nemohly hry účastnit, přičemž smysl opatření, která zákon stanoví k zabránění hře mladistvým, je nutno spatřovat v prevenci, tzn. aby mladiství do prostor, v nichž se provozují hazardní hry, nemohli vstupovat, tzn. „účastnit se“ např. provozované hry ani pouze vizuálně. Dle svědeckých výpovědí i písemného vyjádření mladistvé právě k takovému skutkovému stavu v posuzované věci došlo, kdy mladistvá „se účastnila“ provozu hazardní hry „vizuálně“.

K žalobnímu bodu 2): Shora uvedenou právní argumentací má krajský soud za vypořádaný také druhý žalobní bod.

K žalobnímu bodu 3): Krajský soud shodně s žalovaným neshledal aplikovanou právní úpravu nejasnou, jak plyne ostatně z argumentace uvedené k žalobnímu bodu 1), a proto neshledal důvod k výkladu, který by byl pro žalobce příznivější. Ani tento žalobní bod tedy nebyl krajským soudem shledán důvodným.

K žalobnímu bodu 4): Jak již bylo shora uvedeno, krajský soud má obsahem správního spisu za prokázané, že skutkový stav byl náležitě zjištěn a ani žalobce nerozporuje přítomnost mladistvé v průběhu provozování hry v prostorách u hracích zařízení. Vyslechnutí svědci strážníci městské policie J.C. a J.R. shodně vypověděli, že mladistvá se hry neúčastnila, ale nacházela se v prostoru určeném pro výherní hrací zařízení. Také sama mladistvá v písemném vyjádření sepsaném za pomoci

sociální pracovnice potvrdila svou přítomnost v herně i to, že se hry účastnila toliko vizuálně. Žalobce v průběhu správního řízení toto skutkové zjištění nerozporoval a neučinil tak ani v podané žalobě. Důkazní návrh na výslech obsluhy, mladistvé a dalších svědků (v odvolání navrženého svědka L. Č., který byl uvedeného dne v herně přítomen) žalobce učinil z důvodu „osvětlení průběhu předmětné události“. Krajský soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že vzhledem k tomu, že správní orgán zjistil rozhodné skutečnosti a všechna zjištění komplexně zhodnotil, bylo nadbytečné provádět další dokazování. Krajský soud má rovněž za to, že jakékoliv další podrobnosti skutkového děje jsou irelevantní, neboť skutková podstata předmětného deliktu byla provedeným dokazováním prokázána. Argumentace žalobce věkem mladistvé v době návštěvy (17 let a 3 měsíce) a skutečností, že již je matkou, je z hlediska naplnění společenské škodlivosti skutku irelevantní. Zohlednění těchto individuálních poměrů by bylo v rozporu se zásadou prevence, kterou se jednotlivá ustanovení zákona o loteriích řídí a také v rozporu se zásadou legitimního očekávání stanovenou § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád), v souladu s nímž má správní orgán povinnost brát na zřetel, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, čímž jsou vytvářeny předpoklady pro předvídatelnost činnosti veřejné správy.

K žalobnímu bodu 5): V posledním žalobním bodě žalobce uvedl, že výše sankce není odůvodněna, a proto je rozhodnutí nepřezkoumatelné. Krajský soud ani tento žalobní bod neshledal důvodným. Krajský soud zdůrazňuje, že pro naprostou obecnost tohoto žalobního tvrzení se s ním mohl vypořádat rovněž toliko v obecné rovině. Především krajský soud uvádí, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí odvolací tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek. Nejprve se proto krajský soud zabýval způsobem, jakým byla výše pokuty odůvodněna v rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Ten se odůvodněním výše pokuty zabýval velmi podrobně na str. 9-11 svého rozhodnutí, přičemž vyhodnotil nejen společenskou škodlivost vytýkaného skutku, ale také provedl správní úvahu, v níž popsal důvody, pro které dospěl ke konečné výši pokuty (100 000 Kč). Žalobce, ačkoliv se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal, neučinil výši sankce ani důvody jejího stanovení předmětem svého odvolání. Za této procesní situace nelze klást k tíži žalovanému, že se odůvodněním uložené sankce v napadeném rozhodnutí blíže nezabýval a pouze aproboval závěry prvostupňového rozhodnutí. Jeho postup je zcela v souladu s ust. § 89 odst. 2 věty druhé správního řádu, podle něhož správnost napadeného rozhodnutí odvolací orgán přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Na základě shora uvedeného krajský soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.). Věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 12. května 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu